

(Berg), og som har foranlediget, at denne Forhandling har faaet en dobbelt Charakter, idet man nemlig deels forhandler om de mindre betydelige Spørgsmaal, som ere komne frem, og deels om det nysnævnte store og overordentlig omfattende Forslag af det ærede Medlem. Jeg maa da først og fremmest sige, at jeg rigtignok troer, at vi, der staae udenfor Finantsudvalget, kunne, jeg vil ikke sige beklage os over, men finde os paa en forunderlig Maade overraskede ved, at der fra et Medlem, som sidder i Finantsudvalget, pludselig fremkommer et saa omfattende Forslag som dette; men paa den anden Side befinder jeg mig i den samme Stilling, hvori jeg var igaar ligeoverfor den ærede Forslagsstiller, idet jeg maa finde, at der i hans Forslag ligger en saa rigtig Grundtanke, at jeg, naar det er kommet frem, ikke kan forsvare at optræde som dets Modstander. Jeg opfatter nemlig ingeniørlunde Spørgsmaalet saaledes, som den høitærede Minister nys vilde have det opfattet; thi jeg troer ikke, at der ved den her foreslaaede Vøstering paa Finantsloven er tilfigtet en Ophævelse af disse særskilte Instituter. Jeg opfatter nærmest Forslaget som et Midde til at fjerne et ganske forunderligt Skin, der gjør sig gjældende paa vore aarlige Finantslove, thi det er dog høist forunderligt, at der ved § 21, som angaaer Kirke- og Underviisningsministeriet, kun for dette Ministeriums Bekommende bevilges — hvad den høitærede Formand ogsaa vil sige os, naar vi ere blevne færdige med de øvrige Afstemninger, og Forslaget under Nr. 43 ikke er blevet vedtaget — omtrent 300,000 Rbd., uagtet vi siden efter kunne see paa Finantsloven, hvilke betydelige andre Midler der bevilges til disse Diemed. Jeg skal gjerne tilstaae, at jeg har haft accurat den samme Tanke, længe før det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom ind, at det er en forunderlig udfyldig Tilstand, at en stor Mængde af Statens Embedsmænd lønnes af Midler, som aldeles ikke passere Finantsloven, hvilke Midler løbe op til flere Millioner. Naar man med en vis Belvillie, og jeg vil tilføie med en vis Tillid, vil gaae ind paa den Hovedtanke, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den

Valgkreds har nedlagt i sit Forslag, troer jeg, at det langfra vil frembyde de Vanskeligheder, som ere fremhævede, ligesom det heller ikke efter min Mening behøver en saadan Smødegaaen som den, der kom fra den høitærede Ministers Side. Jeg troer nemlig, at ligesom Rigsdagen ikke paa nogen Maade vil lægge Haand paa de Stiftelser, der, som den høitærede Minister sagde, have spillet en vis hæderlig Rolle i Danmark's Historie, saaledes vil det Ministerium, der har dem under sine Hænder, heller ikke paa nogen Maade træde op her og kaste dem alle i een Pose, eller paa den Maade med et Pennestrøg ophæve Aarhundreders Hævd. Jeg troer, at Forslaget nærmest er en finantsiel Foranstaltning for Rigsdagens Bedkommende, og nærmest er lægnet paa, at vi ønske, at hele Landet skal have fuldstændig Indseende med, hvilke Pengemidler der udredes til de forskjellige Diemed af de offentlige Midler; thi offentlige Midler maae vi vel kalde dem. Uagtet jeg altsaa erkjender, at det havde været ønskeligt, om Spørgsmaalet var kommet frem under en anden Stikkelse, før det kom frem til Behandling paa Finantsloven, kan jeg dog ikke nægte at give Forslaget min Stemme. Inden jeg imidlertid slutter disse Bemærkninger om selve Spørgsmaalet, tør jeg maaskee benytte mit lille Forslag til en Belysning af, hvorledes man fra Rigsdagens Side vil handle i denne Sag, naar disse blandede Spørgsmaal ligge for. Man har ved forskjellige Leiligheder villet understøtte Theatret ved Sumner, hentede fra Sorø Academi, men den Interesse, man har vist den ene Institution, har dog ikke havt en saadan Indflydelse, at man derved har tabt Interessen for, at den anden saavidt muligt hævdedes i det fulde Omfang af, hvad der tilkom den, og i den Hensigt er det netop, jeg har stillet mit lille Forslag. Dette er ligesom en Illustration paa, at man meget godt kan sørge for Alle, og dette vil vistnok ogsaa stee fra Rigsdagens Side, selv om vi komme til en anden Vøstering paa vor Finantslov. — Der er et lille Spørgsmaal, jeg vil rette til den ærede Forslagsstiller, blot for at spare mig en Uleilighed, som han vistnok ikke vil forlange, at hverken jeg eller noget an-